

Gjæringen være saa vilde og ulovbunden, at Fabrikanten ikke ved Brændingens Begyndelse kan forudsæ, hvilket Omfang den vil antage. Vi have derfor troet, at man burde stille et Forslag som det nærværende, for at forhindre det Tab, som vil afstedkommes, naar det Overgjærende enten skulde gaa i Spildevandsbeholderen eller i Bærmen, hvor den ikke er fri for at kunne gjøre Skade i Tilfælde af, at den endnu indeholder Spiritusbestanddele. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Forslagene til Lovforslagets 2den Afdeling.

Finantsministeren: De Forslag, som ere stillede under Nr. 11 og 12, anser jeg for Redaktionsforandringer, ved hvilke jeg ikke har nogen Indvending at gjøre. Forslaget under Nr. 13 har jeg tilladt mig at omtale i Gaar. Naar Gjær-fabrikationen fremdeles skal vedblive at gaa for sig som hidtil, og Beskatningen ligeledes skal være ordnet efter samme System som hidtil, saa er det vistnok fuldstændig i sin Orden, at der bliver tilføiet disse særlige Begunstigelser, som ere givne Gjær-fabrikanterne med Hensyn til deres Kar. Kun skal jeg henvende Udvalgets Opmærksomhed paa, at der er en af de Bestemmelser, som nu ere gjældende, der ikke er bleven optaget i Forslaget, og som dog ikke kan anses for ganske uvigtig, nemlig den, at Mæsten for Gjæringen maa staa mindst 4 Tommer fra Karrets Rand; den er falden ud efter et tidligere Forslag, som Udvalget havde tænkt sig, hvorefter det skulde være en almindelig Bestemmelse, at Mæsten ikke maatte staa mere end 4 Tommer fra Karrets Rand. Udvalget har fravalgt det, men jeg tror det rigtigt at optage det her, og jeg skal tillade mig at stille Forslag derom til 3die Behandling. — Derimod vil jeg tillade mig at fremfalde Thingets Betænk- lighed ved Forslaget under Nr. 14. Da jeg havde den Ære at have Conference med Udvalget, som det først frem under de mundtlige Forhandlinger der, og med den Varsomhed, jeg altid bestreber mig for at iagttage i saadanne Forhold, forbeholdt jeg mig en nærmere Overveelse deraf. Saaledes tror jeg ogsaa at Udvalget har forstaaet det. Jeg har nu nærmere overveiet Sagen, og navnlig

raadsført mig med de Mænd, der have praktisk Kjenndskab til Kontrolten i Brænderierne, og de erklære det for et meget betænkligt For- slag. Det er meget naturligt, at Enhver vil have Sympathi med den Mand, hvis Kar tager over, om jeg saa maa sige, og som der- ved kommer til at miste Noget af Karrets Indhold, og det vilde være meget usseligt, om man kunde fri ham for det Tab, som der- ved opstaar; men jeg tror ikke, at det lader sig gjøre, uden at man udsætter sig for, at Opfindsomheden i denne Retning bliver stær- kere, saaledes at der derved fremkommer et virkeligt Indgreb i den Beskatning, som er tilligtet ved Loven, og som man da meget hellere maatte søge at ordne paa en anden Maade. Saa snart nemlig Brændevinsbræn- derne vide, at der ikke behøver at være noget absolut Tab forbundet med at lade Mæsten stige, vil han selvfølgelig være fristet til at fylde sit Kar, saa meget som muligt, for at faae det medst Mulige ud deraf, og derved fristes han altsaa stærkt til at fylde Mere i Karret, end han har Lov til, Mere, end han under almindelige Omstændigheder kan vente, at der vil kunne blive deri. Nu er altsaa Spørgsmaalet dette: kan han finde paa Mid- ler til at bevirke, at det, der saaledes maatte stige op og flyde over, kan opsamles uden noget saa betydeligt Tab for ham, at han jo tør bære den Risiko? Og det antage de praktiske Mænd, med hvem jeg har raadsført mig om den Ting, vil kunne gjøres temmelig let. Det kan ske derved, at man stiller sit Mæstekar paa et forhøiet Grundlag og omgiver det med et Gulv af Beton, som er saaledes indrettet og skraaet, at der kan finde en Overstigning Sted, uden at der tilføettes Noget, og saaledes vil det ske, at Karret i Almindelighed fyldes for stærkt, og at en saadan Overstigning, som nu sjeldnere finder Sted, langt jævnligere vil forekomme til Tab for Statskassen og, idetmindste mange Gange, ogsaa for Fabrikanten. For Tiden er Forholdet det, at man i det Hele kun sjeldent finder, at dette Uheld indlø- ber. Heller ikke er det nogenstunde igjennem den Erfaringskreds, der kommer til Orde igjen- nem mig, steget til en saadan Grad, som i Udvalgets Betænkning er antydet. Det kan